

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0075/2005

23.3.2005

BETÄNKANDE

om EU:s roll när det gäller att uppnå milleniumutvecklingsmålen
(2004/2252(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Glenys Kinnock

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	14
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDEL.....	21
ÄRENDETS GÅNG	24

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om EU:s roll när det gäller att uppnå millenieurutvecklingsmålen (2004/2252(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av millenniedeklarationen av den 8 september 2000, där det internationella samfundet gemensamt fastställer kriterier för fattigdomsutrotning, de s.k. millenniemålen,
- med beaktande av de årliga rapporterna om mänsklig utveckling som FN:s utvecklingsprogram utarbetar,
- med beaktande av rapporten ”Least Developed Countries 2002: Escaping the Poverty Trap” från FN:s konferens om handel och utveckling (UNCTAD),
- med beaktande av FN:s generalsekreterares årliga rapporter om genomförandet av FN:s millenniedeklaration, varav den senaste är daterad den 27 augusti 2004,
- med beaktande av rapporten ”Investing in Development: A Practical Plan to Achieve the Millennium Development Goals” från FN:s millennieprojekt som leds av professor Jeffrey Sachs,
- med beaktande av Unicefs årliga rapporter om situationen för världens barn och FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989,
- med beaktande av slutdeklarationerna och slutsatserna från internationella konferenser, särskilt den internationella konferensen om utvecklingsfinansiering (Monterrey 2002), toppmötet om hållbar utveckling (Johannesburg, 2002), FN:s tredje konferens om de minst utvecklade länderna (Bryssel, 2001), WTO:s fjärde ministerkonferens (Doha, 2001), den internationella konferensen om befolkning och utveckling (ICPD)(Kairo, 1994), FN:s generalförsamlings specialsession 1999 för att se över framstegen med att nå ICPD-målen (”Kairo + 5) och världsförbundet om utbildning (Dakar, 2000),
- med beaktande av de nationella förbehåll som inlämnats av vissa EU-medlemsstater i slutförklaringarna och slutsatserna från de ovannämnda konferenserna,
- med beaktande av de åtaganden som gjordes av EU vid toppmötet i Barcelona i mars 2002 inför Monterreykonferensen,
- med beaktande av artiklarna 177–181 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artiklarna III-316–318 och artikel III-321 i Fördraget om upprättandet av en konstitution för Europa,
- med beaktande av kommissionens rapport om millenniemålen 2000–2004 (SEK(2004)1379),
- med beaktande av rådets och kommissionens förklaring av den 20 november 2000 om Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik,

- med beaktande av slutsatserna från rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 22-23 november 2004,
- med beaktande av meddelandena från kommissionens ordförande, med vice ordförande Wallströms samtycke, ”Strategiska prioriteringar för 2005–2009: Europa 2010: Ett partnerskap för att forma ett nytt Europa - välstånd, sammanhållning och säkerhet” samt kommissionens arbetsprogram för 2005, med beaktande av kommissionens meddelande om förslaget till rådets beslut om antagande av gemenskapens ståndpunkt i AVS-EG:s ministerråd beträffande reglering av alla de lån till särskilda villkor som beviljats de minst utvecklade och kraftigt skuldtunga fattiga AVS-staterna och som återstår efter en fullständig tillämpning av skuldlättnadsmekanismerna inom ramen för HIPC-initiativet och av sin resolution av den 25 april 2002¹, med beaktande av sin resolution den 13 januari 2005 om skuldlättnader för utvecklingsländer²,
- med beaktande av utfästelsen vid det internationella toppmötet om livsmedelsförsörjningen 1996 om att halvera antalet svältande i världen före 2015, med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för internationell handel (A6-0075/2005), och av följande skäl:
 - A. EU står för mer än 50 procent av utvecklingsbiståndet i världen. I september 2000 undertecknade EU:s medlemsstater och kommissionens ordförande millenniedeklarationen och i december 2001 antog FN:s generalförsamling millenniemålen.
 - B. Millenniemålen, i vilka ansträngningarna för att nå målen för fattigdomsutrotning understryks, måste ses som en punkt på en större dagordning där hållbar utveckling, rättvisa, goda styrelseformer och rättsstatsprinciperna främjas.
 - C. Enligt UNCTAD:s rapport från 2002 om de minst utvecklade länderna har antalet människor som lever i extrem fattigdom mer än fördubblats under de senaste trettio åren, med en ökning från 138 miljoner på 1960-talet till 307 miljoner på 1990-talet. Om den nuvarande tendensen håller i sig kommer det antal människor som lever på mindre än 1 dollar om dagen att år 2015 ha stigit från 307 miljoner till 420 miljoner.
 - D. Kampen mot fattigdomen kräver framför allt en genomgripande förändring av politiken i både de industrialiserade länderna och i utvecklingsländerna, så att man angriper de strukturella orsakerna till fattigdom, bl.a. orättvisa världshandelsregler, orimliga krav i samband med utvecklingsländernas skuldåterbetalningar till internationella finansinstitut samt en ojämn spridning av välfärden.
 - E. Om millenniemålen skall nås måste det nuvarande biståndet fördubblas och hållas kvar på den fördubblade nivån i minst ett årtionde.

¹ EUT C 131 E, 5.6.2003, s. 167.

² Antagna texter den 13 januari 2005, P6_TA-PROV(2005)0008.

- F. Ytterligare innovativa finansieringsmöjligheter måste också undersökas. Samtidigt måste betydelsen av biståndets kvalitet och innehåll erkännas.
- G. Två tredjedelar av u-länderna använder mer pengar till skuldbetalning än till grundläggande sociala tjänster.
- H. Skulden för många kraftigt skuldyngda länder borde skrivas av till hundra procent. Dessa länder borde få nå 2015 utan extra skulder.
- I. År 2002 fick EG i den fackgranskning som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling/kommittén för utvecklingsbistånd (OECD/DAC) gjorde kritik ”över att gemenskapen inte har någon övergripande utvecklingspolitisk strategi och över att målen för gemenskapens utvecklingspolitik är för många, för vaga och inte rangordnade på något särskilt sätt”. Hittills har inga riktiga insatser gjorts för att se till att gemenskapsstödet och biståndet från EU:s medlemsstater kompletterar varandra.
- J. 90 procent av världens befolkning delar på endast 10 procent av världens hälsoresurser. 95 procent av de 38 miljoner människor som har aids bor i u-länder.
- K. Förebyggande åtgärder är viktiga, men därtill behöver 3 miljoner människor antiretrovirala läkemedel före slutet av året.
- L. Nyligen har stora framsteg gjorts när det gäller de skadligaste formerna av de fyra malariaparasiter som infekterar människan. Det kommer därför att bli möjligt att införa nya behandlingsformer.
- M. Europaparlamentet är bekymrat över den stora förekomsten av hiv/aids i Afrika söder om Sahara, där utgifterna för sjuk- och hälsovård och utbildning kraftigt har minskats.
- N. Vissa tropiska sjukdomar går att behandla, men medicinerna är antingen orimligt dyra eller också har de bristande kvalitet eller verkan. Det händer också att produktionen redan har upphört.
- O. I Afrika söder om Sahara är 57 procent av de hivsmittade vuxna kvinnor. Påtryckningar förekommer för att urgröpa progressiva politiska ambitioner om rätt till sexuell och reproduktiv hälsa, vilket lett till ett ökat antal oönskade graviditeter och osäkra aborter.
- P. Det finns ett viktigt samband mellan hållbar miljö, handel och utvecklingspolitik och utrotning av extrem fattigdom och hunger. Livsuppehållet för de fattiga på landsbygden är nästan helt beroende av en ändamålsenlig förvaltning av naturresursbasen såsom skog, mark, betesmark, marina resurser och färskvattenresurser.
- Q. Doha-utvecklingsrundan kan vara betydelsefull. Det behövs ett handelssystem som baseras på rättvisa och balanserade regler för att komma till rätta med bristen på jämvikt inom världshandeln, särskilt när det gäller Afrika.
- R. Utvecklingssamarbetet har tidigare framför allt byggt på sektorsstrategier. En mer systembaserad strategi till millenniemålen skulle behövas på grund av de tydliga synergierna.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens rapport om millenniemålen 2000–2004 och ser fram emot EU:s sammanfattande rapport om ytterligare åtgärder som garanterar att gemenskapsbiståndet verkligen går till att uppfylla millenniemålen.
2. Europaparlamentet betonar att den övergripande ramen för EU:s utvecklingspolitik entydigt måste vara minskad fattigdom genom uppfyllande av millenniemålen och millenniedeklarationen. Detta måste klart återspeglas i all relevant politik och alla förslag till rättsakter. Parlamentet anser dock att millenniemålen inte får betraktas som tekniska problem som kommer att lösas enbart genom att man beviljar mer pengar utan man måste också identifiera och tackla de underliggande orsakerna till fattigdom.
3. Europaparlamentet beklagar att det finns klara tidsfrister för millenniemål 1–7 men inte för det åttonde millenniemålet.
4. Europaparlamentet betonar sambandet mellan millenniemålen, nationella strategier för minskad fattigdom, makroekonomisk politik, effektiv förvaltning av de offentliga utgifterna och harmoniserat stöd till goda styrelseformer och god politik.
5. Europaparlamentet är övertygat om att strategidokumenterna för minskad fattigdom och landstrategidokumenterna skulle kunna vara viktiga instrument för att uppnå millenniemålen, men anser att de bör revideras så att de bättre stöder millenniemålen. Parlamentet begär att de ”snabba framstegen” anges i strategidokumenterna för minskad fattigdom och i landstrategidokumenterna, så att de kan inlemmas i en hållbar och strukturell strategi. Parlamentet anser att arbetet med att ta fram strategidokument som baserar sig på millenniemålen bör vara öppet och rådgivande och inbegripa alla viktiga aktörer på både nationell och internationell nivå.
6. Europaparlamentet anser att den nationella och regionala utvecklingspolitiken måste fastställas demokratiskt av folken själva och att deras respektive regeringar bör utkrävas ansvar genom demokratiska institutioner och inte genom villkor som är anpassade efter givarnas strategiska intressen.
7. Europaparlamentet anser att man inom kampen mot fattigdom bör erkänna att ett land eller en region har rätt att med demokratiska medel utforma sin egen politik och sina egna prioriteringar och strategier för att främja en hållbar livsmedelsproduktion och ekonomisk utveckling genom att mobilisera sina natur- och humanresurser och sin lokala know-how.
8. Europaparlamentet betonar att alla medel som står till buds måste utnyttjas för att millenniemålen skall nås, vilket kräver bredast möjliga partnerskap med de berörda parterna, särskilt de nationella parlamenten och det civila samhället, för att frigöra de innovationer, resurser och den kapacitet som behövs.
9. Europaparlamentet anser att man fullt ut bör erkänna att alla länder har rätt och skyldighet att trygga livsmedelsförsörjningen för sina folk och att de vid behov får skydda sig från export från andra länder som hotar denna livsmedelsförsörjning.
10. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att konsolidera och utveckla de offentliga tjänsterna för att avvärja de stora fattigdomsproblemen, såsom epidemier, analfabetism, dricksvattenbrist och rening av avloppsvatten.

11. Europaparlamentet efterlyser en helhetsstrategi – dvs. inte en sektorsbaserad strategi – i förhållande till millenniemålen.
12. Europaparlamentet ger en eloge till de medlemsstater som har uppnått eller passerat 0,7 procent av BNI, men konstaterar att det i vissa medlemsstater finns en oroväckande tendens att börja sänka biståndsnivåerna och att svika sina tidigare åtaganden om tidtabeller.
13. Europaparlamentet betonar att skillnaderna mellan medlemsstaternas prestationer är stora, även om EU för närvarande verkar nå sitt mellanliggande mål på 0,39 procent av BNI till offentligt utvecklingsbistånd (ODA) 2006. Parlamentet uppmanar därför de medlemsstater som fortfarande inte uppnått det mellanliggande målet att förbinda sig till en klar tidsplan och klara tidsfrister för att nå målet på 0,7 procent före 2015.
14. Europaparlamentet gläds åt de framsteg som redan gjorts av många av de tio nya medlemsstaterna när det gäller att kraftigt öka det offentliga utvecklingsbiståndet, och ser fram emot att denna utveckling fortgår.
15. Europaparlamentet betonar att målet på 20 procent för grundläggande utbildning och sjuk- och hälsovård bör inbegripas i EU:s budget och i budgeten för Europeiska utvecklingsfonden, precis som det nuvarande målet på 35 procent för grundläggande sociala tjänster.
16. Europaparlamentet stöder förslaget om att rådet (ekonomiska och finansiella frågor) och rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) regelbundet skall utvärdera i vilken utsträckning målen för det offentliga utvecklingsbiståndet nåtts samtidigt som medlemsstaterna uppmanas att fastställa årliga mål för det totala biståndet och för biståndet till de minst utvecklade länderna.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över sina egna biståndsanslag och att förbinda sig att väsentligt öka biståndsanslagen i nästa budgetplan.
18. Europaparlamentet uppmanar EU att vidta konkreta åtgärder mot fattigdomen genom att anta en konsekvent linje i samband med handel, utvecklingssamarbete och den gemensamma jordbrukspolitikerna, så att man undviker direkta eller indirekta negativa konsekvenser för u-ländernas ekonomi.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka innovativa finansieringsmöjligheter och alla förslag om alternativa sätt att garantera medel till biståndsprogram vid sidan av åtagandet att ge 0,7 procent av BNI till offentligt utvecklingsbistånd.
20. Europaparlamentet efterlyser skuldlättnader genom att man gradvis avskriver skulderna för de kraftigt skuldsatta länderna, särskilt de minst utvecklade länderna, förutsatt att ländernas regeringar iakttar de mänskliga rättigheterna och principen om ett gott styre och att de sätter fattigdomsbekämpningen i högsätet.
21. Europaparlamentet kräver att målen för skuldavskrivningarna inte bara skall kopplas samman med förhållandet mellan skuld och export utan även med behov som baserar sig

på millenniemålen.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sina partnerskap med u-länderna så att förutsägbarheten, det ömsesidiga ansvaret och de ömsesidiga åtagandena ökar.
23. Europaparlamentet är övertygat om att AVS- och EU-länderna, om de med gemensamma krafter tar itu med problemen med korruption och ekonomiska missförhållanden i enlighet med Cotonoupartnerskapsavtalet, kan ge ett viktigt bidrag till kampen mot fattigdom, brottslighet och terrorism. Parlamentet anser att detta samtidigt kan skapa politisk stabilitet och bli en hävstång för social och ekonomisk utveckling.
24. Europaparlamentet betonar att den offentliga ekonomiska förvaltningen måste datoriseras inom ramen för e-förvaltningen, så att man bättre kan bekämpa tungrodd byråkrati och bristen på öppenhet.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsevärt stärka sina insatser för att se till att medlemsstaternas verksamhet inom ramen för utvecklingsamarbete i större utsträckning kompletterar kommissionens verksamhet, utifrån de komparativa fördelarna för varje givare.
26. Europaparlamentet välkomnar initiativ, såsom EU:s givaratlas (Donor Atlas), som försöker samordna medlemsstaternas bistånd, och uppmanar kommissionen att komplettera och vidareutveckla detta instrument så att det kan användas för att identifiera områden där framsteg i harmoniseringen snabbast kan nås.
27. Europaparlamentet efterlyser därför särskilda harmoniseringsåtaganden och tidsplaner för harmoniseringen och kräver att indikatorer och riktmärken utvecklas för övervakning av parternas engagemang i olika länder.
28. Europaparlamentet betonar de möjligheter som uppkommit genom revolutionen inom informations- och kommunikationsteknik när det gäller att behandla särskilda fattigdomsproblem, särskilt för att förbättra utbildningen och sjuk- och hälsovården och för att skapa goda styrelseformer, osv.
29. Europaparlamentet betonar vikten av tillgång till moderna energitjänster för de fattiga. Parlamentet erkänner samtidigt att utvecklingsländerna inte behöver begå samma misstag som industriländerna, och att de därför bör ges särskilt bistånd för att kunna investera i energiteknik som är ren och effektiv.
30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka anslagen och att utarbeta en heltäckande plan för information och utbildning i utvecklingsfrågor koncentrerad på millenniemålen.
31. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att fullfölja åtagandena i Romdeklarationen för att förbättra och i princip frikoppla biståndet.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att EU står i spetsen för insatserna för att garantera avgiftsfri och obligatorisk grundutbildning, och insisterar på att dessa

insatser måste samordnas med omfattande nya resurser och en mer målinriktad användning av befintliga resurser.

33. Europaparlamentet anser att det är en vanföreställning att man kan uppnå millenniemålet att fram till 2015 halvera antalet människor som lider av fattigdom och svält, och att man kan erbjuda alla kostnadsfri utbildning och förbättra tillgången till sjuk- och hälsovård, så länge utvecklingsländerna spenderar fyra gånger mer pengar på att återbetala skulder än på att tillhandahålla grundläggande sociala tjänster.
34. Europaparlamentet insisterar på att kommissionen bör försöka öka anslagen till utbildning och till Världsbankens s.k. Fast Track Initiative (FTI), eftersom den största utmaningen som FTI står inför är bristen på extern finansiering.
35. Europaparlamentet understryker att flickors utbildning särskilt måste uppmärksammas, eftersom de flickor som har genomgått en utbildning har mindre och friskare familjer och bidrar till att höja produktiviteten och minska fattigdomen.
36. Europaparlamentet begär att särskild uppmärksamhet riktas mot föräldralösa barn och mot socialt utslagna pojkar och flickor som drabbas orimligt hårt av den bristande tillgången till utbildning.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka hur tidiga och positiva åtgärder kunde vidtas genom införandet av ett helhetspaket som skulle bestå av malarianät, vaccination genom Globala vaccinitiativet (GAVI) och tillgång till kondomer, vilket är en viktig åtgärd i kampen mot hiv/aids. Parlamentet anser att EU:s medlemsstater kunde samarbeta med initiativet på nationell nivå. Parlamentet betonar att dessa åtgärder måste inlemmas i en långsiktig strategi, så att de blir en del av ett hållbart angreppssätt.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att gå i bräschen för kampen mot malaria, att samla resurser och inleda lämpliga och vittfamnande åtgärder för att kontrollera och på längre sikt utrota denna pandemi. Tonvikten bör i detta fall läggas på förebyggande åtgärder.
39. Europaparlamentet begär framför allt att den offentliga forskningen ökas och att investeringarna inom den privata sektorn mobiliseras, så att man kan driva upp takten i forskningen för att finna ett vaccin.
40. Europaparlamentet betonar att de grundläggande hälso- och sjukvårdstjänsterna måste vara tillgängliga och billiga för att det skall vara möjligt att framgångsrikt genomföra all hälso- och sjukvårdspolitik i utvecklingsländerna.
41. Europaparlamentet stöder kommissionens överenskommelse om behovet av tillgängliga och prisvärda läkemedel, och betonar att tillämpningen av TRIPS-avtalet måste kontrolleras noggrant.
42. Europaparlamentet efterlyser ekonomiska resurser för att åtgärda hälsohot i utvecklingsländerna, och uppmanar ländernas regeringar att prioritera hälsofrågor.
43. Europaparlamentet betonar att tillgången till dricksvatten och till en balanserad kost är en

grundförutsättning för folkhälsan. Tillgången till dricksvatten är mycket viktig för att bekämpa fattigdom och sjukdomar som orsakas av på brist på dricksvatten.

44. Europaparlamentet uppmanar utvecklingsländerna att förbättra de offentliga tjänsterna och de grundläggande sjuk- och hälsovårdssystemen, och anser att EU:s bistånd i första hand bör stödja utvecklingsländerna egna insatser för att stärka sin kapacitet i fråga om personal, institutioner och infrastruktur.
45. Europaparlamentet kräver att avsevärt fler personer utbildas inom hälsovårdssektorn, eftersom de som lämnar branschen är fler än de som utbildas.
46. Europaparlamentet kräver att EU ökar sina bidrag till den globala fonden för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria, eftersom de medel som utlovats till 2005 endast uppgår till en fjärdedel av det belopp som behövs. Parlamentet anser att EU och även andra instanser bör sträva efter att undvika dubbelarbete och främja ett nationellt ansvar för hiv/aids-, tuberkulos- och malariapolitiken.
47. Europaparlamentet uppmanar EU att även i fortsättningen vara föregångare för frågor som rör rätten till sexuell och reproduktiv hälsa genom att upprätthålla de nuvarande finansieringsnivåerna för alla tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa, inbegripet familjeplanering, behandling av sexuellt överförbara sjukdomar och säkra aborter i de länder där dessa är lagliga.
48. Europaparlamentet kräver att ett mål fastställs inom ramen för det femte millenniemålet om allmän tillgång till tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa fram till år 2015. Parlamentet efterlyser relevanta indikatorer som säkerställer samma eller en snabbare framsteg bland de fattiga och andra marginaliserade eller utsatta grupper. Parlamentet kräver även att relevanta indikatorer införs för de övriga sju målen.
49. Europaparlamentet betonar behovet av en metod där man utgår från barnens rättigheter i kommissionens samtliga program och utvärderingar. Eftersom barnens rättigheter är en övergripande fråga borde den systematiskt införlivas i alla instrument och program.
50. Europaparlamentet anser att de jämställdhetsspecifika prioriteringarna skall omvärderas i gemenskapens utvecklingspolitik till grundläggande rättigheter och göras till en del av kriterierna för goda styrelseformer i Cotonouavtalet och andra avtal.
51. Europaparlamentet betonar vikten av att kvinnor inte längre marginaliseras, så att de kan spela en central roll i samband med utarbetandet och uppföljningen av strategierna för att minska fattigdomen. Dessa strategier bygger på millenniemålen och på andra allmänna och mycket viktiga reformer som framför allt berör de lokala myndigheterna.
52. Europaparlamentet välkomnar och stöder kommissionens avsikt att återuppliva sina förbindelser med Afrika genom ett intensivare samarbete med Nytt partnerskap för Afrikas utveckling (Nepad), Afrikanska unionen (AU) och nya initiativ såsom Kommissionen för Afrika.
53. Europaparlamentet hänvisar än en gång till artikel 178 i EG-fördraget där det fastställs att gemenskapen, vid behov med hjälp av konsekvensbedömningar, skall utvärdera om målen

för dess utvecklingspolitik kan urholkas av andra politiska åtgärder.

54. Europaparlamentet insisterar på att miljön måste ges den uppmärksamhet den förtjänar på nationell nivå och att detta måste bidra till att det sjunde millenniemålet uppnås, genom att miljöfrågor och hållbar utveckling uttryckligen inkluderas i lands- och regionstrategidokument.
55. Europaparlamentet betonar att stöd för att skydda och bringa liv i strukturerna för den fortsatta livscykeln, såsom rena marker, skogar och marina resurser och en sund förvaltning av färskvattenresurserna, är en grundförutsättning för programmen för fattigdomsbekämpning. Parlamentet anser att dessa insatser måste prioriteras i EU:s utvecklingssamarbete.
56. Europaparlamentet uppmanar rådet att uppmana ledningen för FN:s miljöprogram att se till att man vid toppmötet om översyn av millenniemålen i september inleder en omfattande genomgång av de sociala och miljömässiga konsekvenserna av de handelsavregleringar som hittills skett för att se till att dessa bidrar till att utrota fattigdomen så effektivt som möjligt.
57. Europaparlamentet erinrar om att även om handel med rättvisa villkor inte är det enda botemedlet mot världsfattigdomen så kan det bidra till att millenniemålen uppnås genom sin inverkan på den ekonomiska tillväxten.
58. Europaparlamentet tar del av de undersökningar som nyligen genomförts av UNCTAD och andra institutioner och som visar att den omfattande avregleringen av handeln i de minst utvecklade länderna i alltför liten utsträckning har lett till varaktig och betydande minskning av fattigdomen och att den har bidragit till en försämring av utvecklingsländernas bytesbalans, i synnerhet i de afrikanska länderna.
59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre anpassa sin politik för samarbete och handel för att hjälpa regeringarna i utvecklingsländerna att upprätthålla och utveckla tjänster i allmänhetens intresse, i synnerhet sådana som ger hela befolkningen tillgång till drickbart vatten, hälsovård, utbildning, transporter och energi.
60. Europaparlamentet upprepar med anledning av diskussionerna om effekterna av avregleringar på vattenområdet att vattenrelaterade tjänster av princip bör fortsätta att helt ligga under offentligt ansvar och kontroll och att det är nationella, regionala och lokala myndigheternas ansvar att hävda denna princip. Parlamentet uppmanar kommissionen att agera i enlighet med detta yttrande.
61. Europaparlamentet beklagar att det inte finns någon tidsplan för avskaffandet av exportstödet till jordbruksprodukter. Därför bör Europaparlamentet trycka på för att få en sådan tidsplan uppställd.
62. Europaparlamentet uppmanar EU:s och industriländernas ledare att vidta konkreta åtgärder för att uppnå millenniemålen genom att avskaffa exportstöd som hotar livsmedelsproduktionen och den ekonomiska utvecklingen på lokalt plan.
63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja utvecklingsfrågorna i de pågående

WTO-förhandlingarna genom att sätta fokus på livsmedelssäkerhet och sysselsättning på landsbygden, vilka tillhör de effektivaste faktorerna i fattigdomsutrotningen, bland annat genom att införa en ”Development Box” i WTO-avtalet om jordbruk för att göra det möjligt för fattigare länder att på ett bättre sätt ta itu med frågor som rör livsmedelssäkerhet och bevara en levande landsbygd, och genom att fullständigt avskaffa subventionerna till jordbruksexport från EU.

64. Europaparlamentet välkomnar gemenskapens erkännande av behovet av särskild och differentierad behandling, och noterar utvecklingsländernas oro över vad liberaliseringen av handeln och ömsesidigheten kommer att föra med sig.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för en omedelbar reform av WTO i syfte att placera hållbarhet och fattigdomsutrotning högst upp på den handelspolitiska dagordningen, och att främja den särskilda och differentierade behandlingen.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i de prioriterade åtgärderna i EU:s sammanfattande rapport om millenniemålen ta med åtgärder från EU:s sida för en stabilisering av råvarupriserna, även en översyn av de internationella mekanismerna för reglering av utbudet, stöd till förslag om att ta upp råvarupriserna i den pågående förhandlingsrundan i WTO och deltagande i finansieringen av den arbetsgrupp om råvaror som föreslagits av UNCTAD.
67. Europaparlamentet påminner om att inget AVS-land, efter det att förhandlingarna om de ekonomiska partnerskapsavtalen avslutats, får befinna sig i en sämre situation efter 2007 än enligt nuvarande ordning. Parlamentet noterar att det inte finns några förhandsgarantier eller åtaganden för att AVS-länderna kommer att underteckna några ekonomiska partnerskapsavtal vid slutet av 2007.
68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att förhandlingarna om de ekonomiska partnerskapsavtalen med AVS-länderna bidrar till utveckling och fattigdomsutrotning i dessa länderna, bland annat genom en fortsatt tillämpning av principen om icke-reciprocitet för marknadstillträde för att tillförsäkra partnerländerna i AVS en rättvis plats i världshandeln, fokusering på begränsningar på utbudssidan, skyddsåtgärder för känsliga produkter och en förstärkning av de befintliga regionala integrationssträvanden, samt att ta initiativ till att se över och förtydliga artikel 24 i GATT-avtalet.
69. Europaparlamentet kräver att full hänsyn tas till att AVS-länderna ofta är helt beroende av råvaror som är särskilt känsliga för prisfluktuationer och högre tullar, och betonar vikten av diversifiering och utveckling av förädlingsindustrier och små och medelstora företag i dessa länder.
70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att under en övergångsperiod stödja principen om icke-reciprocitet på handelsområdet, vilken måste reglera förbindelserna mellan industriländerna och utvecklingsländerna. Kommissionen uppmanas även att utveckla en flexibilitet gentemot AVS-länderna under förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap när det gäller deras utvecklingsnivå, deras förhållandevis små ekonomier och deras behov i fråga om ekonomiska resurser, utveckling och handel. Kommissionen uppmanas dessutom att se till att avtalen om ekonomiskt partnerskap blir

instrument för hållbar utveckling i AVS-länderna.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta lämpliga alternativ till avtalen om ekonomiskt partnerskap, t.ex. genom att utvidga ”Allt utan vapen”-initiativet till att omfatta alla de minst utvecklade länderna eller genom att förbättra EU:s förslag GSP+ för de AVS-länder som är ovilliga att ingå avtal om ekonomiskt partnerskap.
72. Europaparlamentet betonar vikten av kapacitetsuppbyggnad för handel och behoven av ytterligare resurser från EU för att förbättra AVS-ländernas möjligheter att fastställa behov och strategier, för att förhandla om och stödja regional integrering och bistå denna process, och inte minst för att främja diversifiering och regional integrering och förbereda för liberalisering genom att öka produktionen, leveranserna och handelskapaciteten och uppväga anpassningskostnaderna samt förbättra ländernas förmåga att dra till sig investeringar.
73. Europaparlamentet understryker att kapacitetsbyggnad av lokala marknader och inom handeln är åtminstone lika viktigt som marknadstillträde, och att medel bör anslås för ändamålet samt för diversifiering och stöd, i synnerhet vad gäller bananer, ris och socker.
74. Europaparlamentet framhåller att rådet snarast bör vidta åtgärder för att genomföra WTO-beslutet av den 30 augusti 2003 om genomförande av artikel 6 i Doha-deklarationen om TRIPS-avtalet och folkhälsa, och uppmanar kommissionen att uppmana medlemsstaterna att genomföra den nya förordningen fullt ut så snart som möjligt.
75. Europaparlamentet betonar att rådet bör snabba på besluten om att reformera EU:s handelspolitik för känsliga produkter.
76. Europaparlamentet uppmanar rådet att öka sitt handelsrelaterade bistånd och stödja kapacitetsbyggande, vilket är mycket viktigt för att de fattigaste länderna skall klara av den ökade konkurrens som marknadsavregleringarna medför.
77. Europaparlamentet kräver att Europeiska investeringsbankens stadgar och mandat ses över och att man i stället inför en särskilt avdelning som arbetar utgående från ett verkligt mandat för utveckling.
78. Europaparlamentet anser att millenniemålen aldrig kommer att nås utan en konsekvent politik till förmån för kvinnor, barn, äldre människor och personer med funktionshinder.
79. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och associeringsländernas regeringar och parlament, FN och OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd.

MOTIVERING

INLEDNING

Millenniedeklarationen antogs av världens ledare 2000. Den erbjuder oss en modell för ett globalt partnerskap för utveckling och kollektiv säkerhet. I deklARATIONEN fastställdes åtta millenniemål som skall nås före 2015. Målen syftar bland annat till att halvera den extrema fattigdomen, stoppa spridningen av hiv/aids och erbjuda grundskoleutbildning för alla. I september 2005 kommer framstegen att utvärderas vid en specialsession som FN anordnar. G8-mötet och WTO:s ministerkonferens i Hongkong erbjuder ytterligare möjligheter till att se över läget.

Millenniemålen är omfattande och stöds allmänt. Om målen nås skulle 500 miljoner människor lyftas ur extrem fattigdom. 30 miljoner barn, som annars skulle dö innan de fyller fem år skulle räddas, likaså 2 miljoner mödrar som annars inte skulle överleva graviditet och födsel. Hundratals miljoner kvinnor och flickor skulle få utbildning, och miljoner få tillgång till rent vatten och goda sanitära förhållanden. Världen har tekniken och de politiska och ekonomiska resurserna. Det är dags att vara praktisk och positiv på ett konstruktivt sätt.

Avsevärda framsteg krävs särskilt i Afrika söder om Sahara, där länderna obönhörligen släpar efter i utvecklingen och sitter i en djup fattigdomsfälla som överskuggar allt. Det här är det område i världen som har drabbats värst av hiv/aids och tillväxten måste fördubblas jämfört med nuläget. Utvecklingen i Afrika urholkas av bristen på effektiva freds- och säkerhetsinsatser. Goda styrelseformer, införande av demokrati och rättsstatsprincipen måste ges särskild uppmärksamhet. AU och Nepad måste få fortsatt stöd. Kommissionens förslag om att förbindelserna med Afrika bör återupplivas är välkommet, och parlamentet ser fram emot att rådfrågas i alla frågor.

Det finns inga patentlösningar, vacciner eller mirakelkurer för att möta dessa utmaningar. Millenniemålen är inga tekniska problem som kommer att lösas enbart genom att man beviljar mer pengar utan man måste också identifiera och tackla de underliggande orsakerna till fattigdom. Verkliga framsteg kan ske om prioriteringarna är de rätta. FN:s generalsekreterare har bekräftat att samordningen har varit bättre än någonsin tidigare. Efter vågen av medlidande med de asiatiska tsunamioffren måste vi fokusera på de obarmhärtiga och tysta "tsunamivågor" som drabbar världens fattigaste människor. Förbund bör ingås mellan regeringar, det civila samhället, kvinnoorganisationer, miljöaktivister, lärare, fackföreningsmedlemmar och valda politiker, särskilt parlamentariker. För att den sociala rättvisan skall kunna spridas i världen måste vi se till att alla våra regeringar arbetar för att väcka den politiska vilja som krävs för att de löften som millenniemålen ger skall kunna uppfyllas.

ATT MÖTA UTMANINGARNA MED ATT NÅ MILLENNIEMÅL 8

Europaparlamentets bidrag till EU:s förberedelser inför årets översyn av framstegen ligger i vårt ständiga intresse att se till att internationella toppmöten kan bidra till att minska fattigdomen. Rapporter från gemenskapen och medlemsstaterna kommer att utgöra grunden för den EU-omfattande sammanfattningen som skall läggas fram i tid till diskussion i rådet i

april i år. Parlamentet kommer klart och tydligt att uttala sig om EU:s åtgärder, men också föreslå ett ramverk för framtiden.

Gemenskapens dokument ger oss en god sammanfattning av framstegen och skillnaderna mellan de millenniemål som gemenskapen kan bidra till och de millenniemål som kräver särskilda åtaganden av kommissionen (millenniemål 8 och delar av millenniemål 7). Genomförandeåtgärderna behandlas detaljerat, och det är positivt att samordningens betydelse betonas. EU måste inta en klar ställning i frågor som rör millenniemål 8. Den pågående översynen ger alla, inklusive parlamentet, en möjlighet att fastställa klara riktmärken och utvärdera det givarländerna gjort för att nå millenniemål 8.

I Barcelona i mars 2002 gjorde Europeiska rådet bland annat följande åtaganden:

- Att undersöka de medel och den tidsram som gör det möjligt för varje medlemsstat att nå FN:s mål på 0,7 procent offentligt utvecklingsbistånd/BNI. Det mellanliggande målet på 0,39 procent skall nås 2006.
- Att undersöka ytterligare innovativa finansieringsmöjligheter.
- Att fortsätta ansträngningarna att återupprätta en hållbar skuldbörda inom HIPC-initiativet.
- Att förbättra stödets effektivitet genom bättre samordning och harmonisering.
- Att öka handelsrelaterat bistånd.

BISTÅND

I millennieprojektets rapporter konstateras det att det totala offentliga utvecklingsbistånd som krävs för att nå millenniemålen under det kommande decenniet uppgår till 135 miljarder dollar 2006, för att stiga till 195 miljarder dollar 2015. Dessa siffror innebär att givarländernas offentliga utvecklingsbistånd per BNI måste fördubblas. EU måste respektera sina åtaganden.

Det finns inga fastställda och klara tidsfrister för millenniemål 8, men frågor som rör biståndets storlek måste diskuteras. Endast fyra medlemsstater har redan uppnått målet på 0,7 procent. Andra medlemsstater har fastställt tidsplaner för sina mål. Grekland, Italien, Portugal, Tyskland och Österrike är alla långt ifrån målet och har tyvärr inte åtagit sig att ge några förbättringar. Samtliga medlemsstater, utan undantag, bör förbinda sig att nå målet på 0,7 procent. Rådet och kommissionen bör på nytt se över sina mål och se till att rådet (ekonomiska och finansiella frågor) och rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) noggrant övervakar de årliga mellanliggande målen. Vissa medlemsstater får inte smita från sitt ansvar och sin moraliska förpliktelse.

Budgetplanen

I hur stor utsträckning målen för offentligt utvecklingsbistånd kan nås beror på budgetplanen 2007-2013 för utvecklingsbistånd. Till följd av de nuvarande förslagen kan gemenskapen inte göra de framsteg som krävs för att uppfylla internationella biståndsåtaganden, eftersom allt

mindre pengar ges till utveckling. Utvecklingsmedlen hamnar i kläm mellan andra kategorier, också i själva kategorin för externa förbindelser. Såsom situationen är nu kommer vi 2007-2013 att se att allt mindre pengar kommer att gå till utveckling.

Kommissionen måste backa upp förslag om att öka medlemsstaternas offentliga utvecklingsbistånd genom ett åtagande att avsevärt öka sina egna utvecklingsutgifter i nästa budgetplan. Särskilt med hänsyn till det föreslagna finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och ekonomiskt samarbete måste en klar åtskillnad göras mellan vårt samarbete i utvecklade länder och det samarbete som sker i u-länderna.

INNOVATIVA FINANSIERINGSMÖJLIGHETER

Det finns ett flertal förslag till alternativa finansieringsmöjligheter, bland annat beskattning av internationella transaktioner och koldioxidutsläpp.

Finansminister Brown's förslag till internationella finansieringsinstrument (IFF) innebär att statsobligationer skulle säljas på kapitalmarknaderna för att fördubbla världens biståndsanslag. En av de positiva aspekterna har att göra med forskning och utveckling av vaccin, inklusive aidsvaccin. En pilotversion av det föreslagna IFF skulle kunna inrätta en inkösmekanism, vilket skulle leda till att 90 procent av barnen skulle kunna vaccineras mot vanliga men dödliga sjukdomar före 2015.

IFF erbjuder ingen lösning på behovet av bistånd i stället för lån och skall inte ses som en ersättning för avsevärda ökning av det offentliga utvecklingsbiståndet. Man är medveten om att det finns en risk för att givarländerna eventuellt minskar sina utvecklingsbudgetar för att finansiera IFF-återbetalningar då instrumentet upphör 2015. Vi behöver mer information om hur IFF kommer att förvaltas och också garantier för att medlen kommer att användas på ett effektivt sätt för att minska fattigdomen.

SKULDER

Kommissionen bör fastställa hur medlemsstaterna skall förhålla sig till skuldfrågan. Såsom framgår av rapporten har HIPC-initiativet misslyckats med att göra tillräckliga framsteg med att skapa en hållbar skuldbörda i de fattigaste länderna. Enligt Jeffrey Sachs bör den hållbara skuldbördan omdefinieras till de skuldnivåer som krävs för att nå millenniemålen.

Länderna borde få nå 2015 utan extra skulder. Skulden för många kraftigt skuldtyngda länder borde skrivas av till hundra procent. Vi borde stödja inrättandet av en oberoende skuldskiljedomstol som skulle kunna bistå fattiga länder i deras ansträngningar att finansiera viktiga sociala tjänster.

Ett nytt skuldinitiativ skulle leda till en snabbare utfasning av skulderna för de länder vars regeringar respekterar mänskliga rättigheter, principen för goda styrelseformer och som prioriterar fattigdomsutrotning. Samtidigt bör EU stå i spetsen för avskrivningen av bilaterala skulder och ställa upp mål både för hela EU och enskilda medlemsstater.

EFFEKTIVT BISTÅND

I åtagandena i Barcelona understryks att EU måste förbättra harmoniseringen och samordningen. Som en multilateral givare stöter EU på ett antal specifika problem som förvärras av de ofta konkurrerande prioriteringar som de 25 medlemsstaterna ställt upp. Europa har för många biståndsorganisationer och biståndskategorier, och de fattiga länderna kan ofta inte klara av det tryck som givarna utsätter dem för. Krav på insyn och ytterligare garantier har gjort att det tar lång tid för EU att bevilja bistånd och att EU inte kan ingå några långsiktiga åtaganden.

Den fackgranskning som OECD/DAC gjort ger oss värdefulla uppgifter och rekommendationer som parlamentets utskott för utveckling fäster särskild uppmärksamhet vid. Vi ser alltför ofta att stöd ges av geopolitiska skäl, av hänsyn till exportörer i givarlandet eller enbart för att givarlandet skall få uppmärksamhet. Millenniemålen är det redskap som skall styra vår politik. Parlamentet bör, såsom är fallet med den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, utveckla metoder för att se till att löften hålls. Såväl Europaparlamentet som andra parlament runt om i världen bör reflektera över hur biståndet fördelas. Våra regeringar måste bära ansvaret för detta.

Medlemsstaterna bör samarbeta och samordna med kommissionen på ett sammanhängande sätt. Initiativ, såsom EU:s givaratlas som försöker samordna medlemsstaternas utvecklingsbistånd, bör användas för att identifiera områden där framsteg kan göras.

Kommissionen förstår i allt högre utsträckning att u-länder själva bör fastställa sina prioriteringar och strategier. En nyckelfaktor är att införa budgetstöd för att nå millenniemålen. Naturligtvis skall givarländerna se till att de mottagande regeringarna tar sitt ansvar, och stöd bör ges till ofta överbelastade ministerier.

Enskilda medlemsstater bör avstå från det bundna biståndet, som enligt Världsbanken minskar biståndets effektivitet med 25 procent. Förslaget till en förordning om tillträdet till gemenskapens externa bistånd är positivt, men vi borde efterlysa speciella åtgärder för att uppmuntra dem som levererar produkter till u-länderna att i allt högre utsträckning garantera att biståndet verkligen är obundet. Kommissionen bör arbeta för att EU-biståndet är obundet i medlemsstaterna och nå en överenskommelse om att OECD-biståndet bör vara obundet.

Åtgärder för att öka biståndets effektivitet kan och måste bestå av något mer än harmonisering och tackla frågan om hur biståndet effektivast kan utnyttjas för att uppfylla millenniemålen.

U-länder bör bistås av givarländerna, inklusive EU, i sina ansträngningar att utveckla en nationell strategi för att nå millenniemålen. Såsom framgått av de pågående diskussionerna under halvtidsöversynen av Cotonouavtalet mellan EU och 77 AVS-länder måste vi på ett bättre och mer systematiskt sätt använda oss av politisk dialog. I själva verket bör den här dialogen ses som en möjlighet till att göra utvärderingar och förmedla idéer om millenniemålen mellan partnerländer.

Vi måste se till att inget område som omfattas av millenniemålen glöms bort. Mänskliga rättigheter, jämställdhetsfrågor, miljön och barnens rättigheter är frågor som kommissionen ansett att skall integreras i ett jämställdhetsperspektiv, men än så länge har det bara varit fråga om goda föresatser. Kommissionen borde visa större förståelse för kvinnornas betydelse och

återspegla detta i politiska riktlinjer och program. Dessutom saknas en metod där man utgår från barnens rättigheter. I politiska riktlinjer och handlingsprogram för hiv/aids, fattigdom och tryggad livsmedelsförsörjning finns det få hänvisningar till barn, och i dokument om handel och skulder är barnen så gott som osynliga. Om de är övergripande frågor borde vi få veta varför de inte systematiskt omfattas av jämställdhetsperspektivet i samtliga instrument och program.

Hälsa och utbildning

Tillgången till grundläggande goda sociala tjänster är viktigt då millenniemålen skall nås. EG uppfyller det mål på 35 procent för bistånd till socialsektorn som parlamentet uppställt. Denna siffra innehåller dock det totala beloppet för EG:s budgetstöd, även om det i detta skede är för tidigt att förutsäga vilken effekt budgetstödet kommer att ha för de grundläggande sociala tjänsterna. I Europeiska utvecklingsfondens budget för 2003 gavs därtill endast 2,3 procent av biståndet inom den sociala sektorn till grundläggande utbildning och 5,2 procent till grundläggande hälsotjänster.

130 miljoner barn får inte gå i skola. Två tredjedelar av dem är flickor. 70 länder kommer inte att kunna uppfylla kravet på jämlikhet som skulle uppfyllas på utbildningsområdet i år. EU bör stå i spetsen för ansträngningarna att på nytt fästa uppmärksamheten vid avgiftsfri och obligatorisk grundutbildning, annars kommer målet inte att uppfyllas före 2129. Ett åtagande att avskaffa avgifter och andra kostnader måste kombineras med mer nya resurser för utbildning av lärare och en bättre användning av befintliga resurser. Även om kommissionen i sin rapport konstaterar att den är en stark anhängare av s.k. Fast Track Initiative (FTI) har EG ännu inte beviljat några medel till den här mekanismen.

I u-länderna drabbas många av för tidig död och sjukdomar som skulle kunna förhindras. Sjukvårdssystem, särskilt i Afrika, kräver stora investeringar, framför allt inom primärvården och den lokala sjukvården. Bristen på sjukvårdspersonal är allvarlig. Det är fler som lämnar branschen än som utbildas. Det är relativt ont om läkemedel, bland annat antiretrovirala läkemedel för hiv/aids.

Parlamentet borde föreslå för kommissionen att ett praktiskt svar skulle vara att förbereda ett åtgärds paket som bestå av malarianät, vaccinationsprogram genom Globala vaccinitiativet (GAVI) och ökad och förbättrad tillgång till kondomer. Dessutom borde kommissionen fortsätta att på ett positivt och stödjande sätt arbeta med den globala fonden för bekämpning av hiv/aids, tuberkulos och malaria.

Det är viktigt att avskaffa avgifterna för grundläggande hälsotjänster samt att involvera lokalsamhällena.

Det har påståtts att det saknas ett millenniemål där det skulle fastställas att kvinnor med egenmakt inte enbart är en fråga om mödravård, utan att det också är en fråga om att erbjuda fullständiga familjeplaneringstjänster, inklusive abort. Att ge kvinnor egenmakt och bekämpa hiv/aids kan främjas genom allmän tillgång till kondomer och ökad forskning om mikrobicider.

Debatten om tillgång till läkemedel har gett upphov till vissa överenskommelser, men effekten av den nuvarande tillgången till behandling måste övervakas. Patentsystem har

kanske tjänat som en sporre för forskning och utveckling i u-länderna, men så har inte varit fallet i fråga om försummade sjukdomar som drabbar de fattiga. Kommissionen borde införa mekanismer som fastställer prioriteringar för forskning och utveckling och som finner hållbar, långsiktig finansiering.

HANDEL OCH STRÄVAN EFTER POLITISK SAMSTÄMMIGHET

I strävan efter politisk samstämmighet finns det två EU-politikområden som kräver särskild uppmärksamhet, det vill säga miljö och handel.

En hållbar miljö ingår i millenniemål 7, och EU får inte glömma sina åtaganden.

Handeln är det politikområde där u-länder har mest att vinna. Om Afrika söder om Sahara kunde öka sin andel av världshandeln med en procent skulle området tjäna över 60 miljarder dollar mer från export. Då EU förhandlar som ett enda handelsblock vid internationella förhandlingar är detta också det område där EU har de största möjligheterna att åstadkomma förändringar.

En liberalisering av handeln leder inte automatiskt till en självgenererande tillväxt och mänsklig utveckling. Ömsesidigheten är en kärnfråga, och u-länderna utgår ifrån att man inte kan eller borde förvänta sig lika stora åtaganden från dem. Frågan om villkoren för marknadstillträde, inklusive villkoren för uppfyllande av bestämmelserna om människors och växters hälsa samt andra tekniska hinder måste diskuteras, liksom den begränsade kapaciteten, framför allt bland institutionerna. Exporten från fattiga länder blockeras av höga tullar. Det skulle vara viktigt att minska tullavgifterna för exportprodukter som är intressanta för u-länderna. Även om de fattiga länderna kan dra nytta av att Europa ger dem förmånstillträde till marknaden är det extremt svårt för dem att utnyttja detta på grund av restriktiva ursprungsbestämmelser.

Europaparlamentet borde kräva att alla medlemsstater sätter ett datum för att avskaffa jordbruksstöd och efterlyser noggranna reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken. EU:s medlemsstater måste motverka åtgärder som pressar ner världspriserna, snedvrider marknaderna i de fattiga länderna och underminerar inkomstmöjligheterna för deras jordbrukare.

Det är inom ramen för WTO som EU:s förhandlingsförmåga bäst kommer till användning. Det är positivt att EG:s rapport betonar behovet av särskild och differentierad behandling. Om inte specialbestämmelser kan införas inom ramen för WTO måste EU ge ytterligare stöd för att hjälpa mindre utvecklade länder att anpassa sig till att handelsförmånerna urholkas och stödja en ökning av industrins konkurrenskraft eller stödja diversifiering.

SLUTSATSER

Översynen av uttalandet om EU:s utvecklingspolitik i år innebär en möjlighet att effektivare koncentrera EU:s utvecklingspolitik på millenniemålen. Uttalandet som 2000 fastställde en enhetligt övergripande ram för att styra gemenskapens utvecklingspolitik och samarbete utarbetades innan millenniedeklarationen slutligen undertecknades, och därför finns det inga hänvisningar i uttalandet till millenniemålen. Det främsta målet för översynen måste vara ge

millenniemaalen en central roll då EU:s utvecklingspolitik fastställs. De områden som rör mål 1-7 och som kräver mer direktstöd från EU bör också specificeras i översynen.

Då man börjat omsätta millenniemaalen i praktiken har man börjat efterlysa en Marshallplan för Afrika. På 1940-talet råkade Europa ut för likadana utmaningar. På den tiden överförde Förenta staterna 2 procent av sin nationalinkomst för att bistå våra ansträngningar. Världens fattigaste och mest behövande människor kräver just ett sådant svar från oss.

23.2.2005

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDEL

till utskottet för utveckling

över EU:s roll när det gäller att uppnå millenieurvecklingsmålen
(2004/2252(INI))

Föredragande: Caroline Lucas

FÖRSLAG

Utskottet för internationell handel uppmanar utskottet för utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet erinrar om att även om handel med rättvisa villkor inte är det enda botemedlet mot världsfattigdomen så kan det bidra till att millenniemålen uppnås genom sin inverkan på den ekonomiska tillväxten.
2. Europaparlamentet noterar de undersökningar som nyligen genomförts av UNCTAD och andra institutioner, och som visar att den omfattande avregleringen av handeln i de minst utvecklade länderna i alltför liten utsträckning har lett till någon varaktig och betydande minskning av fattigdomen, och att den har bidragit till en försämring av utvecklingsländernas bytesbalans, i synnerhet i de afrikanska länderna.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i de prioriterade åtgärderna i EU:s sammanfattande rapport om millenniemålen ta med åtgärder från EU:s sida för en stabilisering av råvarupriserna, även en översyn av de internationella mekanismerna för reglering av utbudet, stöd till förslag om att ta upp råvarupriserna i den pågående förhandlingsrundan i WTO, och deltagande i finansieringen av den arbetsgrupp om råvaror som föreslagits av UNCTAD.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att förhandlingarna om de ekonomiska partnerskapsavtalen med AVS-länderna bidrar till utveckling och fattigdomsutrotning i AVS-länderna, bland annat genom en fortsatt tillämpning av principen om icke-reciprocitet för marknadstillträde för att tillförsäkra partnerländerna i AVS en rättvis plats i världshandeln, fokusering på begränsningar på utbudssidan och skyddsåtgärder för känsliga produkter, samt en förstärkning av de befintliga regionala

integreringsansträngningarna och att ta initiativ till att se över och förtydliga artikel 24 i GATT-avtalet..

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre anpassa sin politik för samarbete och handel för att hjälpa regeringarna i utvecklingsländerna att upprätthålla och utveckla tjänster i allmänhetens intresse, i synnerhet sådana som ger hela befolkningen tillgång till drickbart vatten, hälsovård, utbildning, transporter och energi.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja utvecklingsfrågorna i de pågående WTO-förhandlingarna genom att sätta fokus på livsmedelssäkerhet och sysselsättning på landsbygden, vilka tillhör de effektivaste faktorerna i fattigdomsutrotningen, bland annat genom att införa en ”Development Box” i WTO-avtalet om jordbruk för att göra det möjligt för fattigare länder att på ett bättre sätt ta itu med frågor som rör livsmedelssäkerhet och bevara en levande landsbygd, och genom att fullständigt avskaffa subventionerna till jordbruksexport från EU.
7. Europaparlamentet upprepar med anledning av diskussionerna om effekterna av avregleringar på vattenområdet att vattenrelaterade tjänster av princip bör fortsätta att helt ligga under offentligt ansvar och kontroll och att det är nationella, regionala och lokala myndigheternas ansvar att hävda denna princip. Parlamentet uppmanar kommissionen att verka i enlighet med detta yttrande.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta för en omedelbar reform av WTO i syfte att placera hållbarhet och fattigdomsutrotning högst upp på den handelspolitiska dagordningen, och att främja den särskilda och differentierade behandlingen.
9. Europaparlamentet uppmanar rådet att uppmana ledningen för FN:s miljöprogram att se till att det vid toppmötet om översyn av millenniemålen i september dras igång en omfattande genomgång av de sociala och miljömässiga konsekvenserna av de handelsavregleringar som hittills skett för att se till att dessa bidrar till att utrota fattigdomen så effektivt som möjligt.
10. Europaparlamentet framhåller att rådet snarast bör vidta åtgärder för att genomföra WTO-beslutet av den 30 augusti 2003 om genomförande av artikel 6 i Doha-deklarationen om TRIPS-avtalet och folkhälsa och uppmanar kommissionen att uppmana medlemsstaterna att genomföra den nya förordningen fullt ut så snart som möjligt.
11. Europaparlamentet betonar att rådet bör snabba på besluten om att reformera EU:s handelspolitik för känsliga produkter.
12. Europaparlamentet uppmanar rådet att öka sitt handelsrelaterade bistånd och stödja kapacitetsbyggande, vilket är mycket viktigt för att de fattigaste länderna skall klara av den ökade konkurrens som marknadsavregleringarna medför.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	EU:s roll när det gäller att uppnå millenieutvecklingsmålen
Förfarandenummer	2004/2252(INI)
Ansvarigt utskott	DEVE
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	INTA 13.1.2005
Förstärkt samarbete	
Föredragande av yttrande Utnämning	Caroline Lucas 18.1.2005
Behandling i utskott	2.2.2005
Antagande av förslag	22.2.2005
Slutomröstning: resultat	för: 29 emot: nedlagda röster:
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Kader Arif, Françoise Castex, Giulietto Chiesa, Jan Christian Ehler, Christofer Fjellner, Glyn Ford, Sajjad Karim, Alain Lipietz, Caroline Lucas, Erika Mann, David Martin, Javier Moreno Sánchez, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Bogusław Rogalski, Tokia Saïfi, Peter Štastný, Robert Sturdy, Johan Van Hecke, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Zbigniew Zaleski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Margrietus van den Berg, Danutė Budreikaitė, Albert Deß, Saïd El Khadraoui, Anna Elzbieta Fotyga, Maria Martens, Antolín Sánchez Presedo, Jonas Sjöstedt
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	

ÄRENDETS GÅNG

Titel	EU:s roll när det gäller att uppnå millenietvecklingsmålen			
Förfarandenummer	2004/2252(INI)			
Grund i arbetsordningen	art. 45			
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	DEVE 13.1.2005			
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	AFET 13.1.2005	INTA 13.1.2005	ENVI 13.1.2005	FEMM 13.1.2005
Inget yttrande avges Beslut	ENVI 2.2.2005	AFET 8.12.2004	FEMM 25.1.2005	
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren				
Resolutionsförslag som återges i betänkandet				
Föredragande Utnämning	Glenys Kinnock 2.12.2004			
Tidigare föredragande				
Behandling i utskott	19.1.2005 21.2.2005			
Antagande	16.3.2005			
Slutomröstning: resultat	för: 21 emot: 6 nedlagda röster: 4			
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alessandro Battilocchio, Margrietus van den Berg, Danutë Budreikaitė, Nirj Deva, Fernando Fernández Martín, Michael Gahler, Hélène Goudin, Jana Hybášková, Filip Andrzej Kaczmarek, Glenys Kinnock, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Józef Piniór, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, María Elena Valenciano Martínez-Orozco, Anna Záborská, Jan Zahradil			
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Marie-Hélène Aubert, Ana Maria Gomes, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Miloslav Ransdorf, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer			
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 178.2)	Javier Moreno Sánchez			
Ingivande – A6-nummer	23.3.2005		A6-0075/2005	
Anmärkningar	...			